

очаквала, да се върне здравъ и живъ. Болницата, въ която билъ оставенъ, се отличавала съ строги наредби: никой боленъ нѣмалъ право да излиза на разходка самъ, безъ разрешение. Единъ день болничнитѣ слуги забравили пѣтната врата отворена. Младоженикътъ изкочилъ навънъ и се затичалъ къмъ гарата. Слугитѣ се спуснали да го гонятъ, но, докато го хванатъ, той успѣлъ да влѣзе въ единъ отъ вагонитѣ на трена, който следъ нѣколко минути заминалъ. Слугитѣ се върнали назадъ, като си казали: Да бжде свободенъ! Природата може да му помогне по нѣкакъвъ начинъ, да се излѣкува. Обаче, и съ този тренъ се случила катастрофа, подобна на първата. Той получилъ ударъ въ главата, както при първата катастрофа, който предизвикалъ голѣмо сътресение на нервната система. Това сътресение помогнало за възстановяване на нормалното му състояние. Като се почувствувалъ напълно нормаленъ, той се върналъ при жена си, съ която заживѣли добре и разумно.

Нѣкои ще запитатъ, защо Провидението е допуснало този човѣкъ да изгуби ума си и да прекара въ лудницата 16 години, лишенъ отъ условия за развитие. Защо е допуснато това, нищо не може да се каже, но интересенъ е фактътъ, че две еднакви причини произвеждатъ различни резултати. Всѣки човѣкъ има такава опитностъ: въ едно отношение нѣкоя причина произвежда въ мислитѣ и въ чувствата му известенъ обратъ, добъръ или лошъ, и следъ известно време сжщата причина произвежда обратенъ резултатъ на първия. Въ притчата за блудния синъ виждаме нѣщо подобно. Блудниятъ синъ пожелалъ да напусне бащиния си домъ, за да бжде свободенъ, да придобие повече знания. Той взелъ дѣла си отъ богатството, което му се падало, и отишълъ въ странство. Следъ като изпилъ и изялъ всичко, каквото ималъ, той почувствувалъ ограниченията на свѣта, заробилъ се и станалъ свинарь. Сжщото желание и сжщиятъ стремежъ въ него за свобода, както въ първия случай, го заставилъ да се върне при баща си, разкаянъ и смиренъ, да поиска извинение и да заеме положението на бащинитѣ си слуги. Той разбралъ, че като слуга при баща си ще бжде по-свободенъ, отколкото да бжде господаръ на себе си, за което не билъ още готовъ.